

Klasy I-III szkoły ponadgimnazjalne

**„Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od was nie wymagali”.
Beatyfikacja Papieża Jana Pawła II darem i zadaniem**

Cel ogólny

Ukazanie prawdy o tym, że życie chrześcijanina jest drogą do świętości, którą należy kroczyć stawiając sobie wymagania.

Przypomnienie, że beatyfikacja papieża Jana Pawła II jest dla nas wielkim darem i zadaniem naśladowania Papieża na drodze do świętości.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- przytacza nauczanie Jana Pawła II skierowane do młodzieży,
- wyjaśnia, że chrześcijanin powinien zmierzać do świętości,
- wskazuje na prawdę o powszechnym powołaniu do świętości i przyjmuje ją do swojego życia,
- opisuje drogę do świętości Jana Pawła II,
- stwierdza, że jako chrześcijanin będzie kroczyć do świętości, stawiając sobie wymagania,
- przyjmuje odpowiedzialność za kroczenie drogą świętości i stawianie sobie wymagań.

Metody

Analiza tekstu źródłowego, wykład, dyskusja, praca w zespołach, opracowywanie pokazu multimedialnego.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego, teksty przemówień Jana Pawła II do młodzieży, materiały komputerowe do przygotowania prezentacji multimedialnej.

PRZEBIEG KATECHEZY

Modlitwa

Modlitwa o beatyfikację Jana Pawła II

Boże w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją, że Twój Sługa Papież Jan Paweł II, zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Wprowadzenie

Wielu z was w swoim życiu doświadcza wymagań, które stawiają wam rodzice, nauczyciele, wychowawcy, osoby odpowiedzialne za waszą edukację i wychowanie, prowadzące różne zajęcia, na które uczęszczacie. Czasem wydaje się wam to niepotrzebne, zbyt trudne. Jednak coraz częściej, gdy przyglądamy się ludziom, którzy są waszymi idolami, np. aktorom, muzykom, sportowcom, zauważacie, że wielu z nich stawia sobie wysokie wymagania dotyczące umiejętności zawodowych, sposobu życia, postępowania wobec innych.

– Dlaczego ci ludzie sami stawiają sobie wysokie wymagania? (rozmowa z uczniami)

Dzięki wysokim wymaganiom wobec siebie ludzie sławni osiągają prawdziwy sukces zawodowy i satysfakcję z tego co robią, a inni szanują ich za tę wierność zasadom, podziwiają i naśladową.

Rozwinięcie

Dla nas chrześcijan wielkim autorytetem postępowania zgodnie z zasadami Dekalogu i stawiania sobie wysokich wymagań na drodze do świętości jest Jan Paweł II. Ojciec Święty wielokrotnie zachęcał młodzież do kroczenia za Chrystusem drogą wymagań. Na dzisiejszej katechezie przypomnimy sobie Jego nauczanie na ten temat.

Zobaczmy najpierw, co na temat stawiania sobie wymagań mówi Pismo Święte i Katechizm Kościoła Katolickiego.

Odczytanie fragmentu z Pisma Świętego.

„Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu” (J 3,21).

– Do czego zachęcają nas te słowa?

Odczytanie fragmentu z Katechizmu Kościoła Katolickiego.

„Droga do doskonałości wiedzie przez Krzyż. Nie ma świętości bez wyrzeczenia i bez walki duchowej. Postęp duchowy zakłada ascezę i umartwienie, które prowadzą stopniowo do życia w pokoju i radości błogosławieństw. Ten, kto wspina się, nie przestaje zaczynać ciągle od początku, a tym początkom nie ma końca. Nigdy ten, kto się wspina, nie przestaje pragnąć tego, co już zna” (KKK 2015).

– Jak można osiągnąć doskonałość, czyli zostać świętym?

Jan Paweł II, zwracając się do młodzieży, uświadamiał jej, że prawdziwie wartościowe życie chrześcijańskie powinno być oparte na wymaganiach, które zawsze należy sobie stawiać, nawet wówczas, gdy świat niczego nie wymaga, a nawet zachęca do życia „na luzie”.

Praca w grupach z tekstami przemówień Papieża Jana Pawła II. Uczniowie po przeczytaniu podanych fragmentów mają odpowiedzieć na pytanie: Jakie wymagania należy sobie stawiać na drodze do świętości?

Grupa I

W naszej epoce, w której dobrobyt materialny i wygoda są przedstawiane i poszukiwane jako najwyższe wartości, nie jest łatwo zrozumieć orędzie płynące z krzyża. Ale wy, drodzy młodzie, nie lękajcie się głosić Ewangelii krzyża w każdej sytuacji. Nie lękajcie się iść pod prąd! (*Homilia w Niedzielę Palmową XIX Światowy Dzień Młodzieży, 4 kwietnia 2004 r.*)

Bądźcie w tym świecie nosicielami wiary i nadziei chrześcijańskiej, żyjąc miłością na co dzień. Bądźcie wiernymi świadkami Chrystusa zmartwychwstałego, nie cofajcie się nigdy przed przeszkodami, które piętrzą się na ścieżkach waszego życia. Liczę na was. Liczę na wasz młodzieńczy zapał i oddanie Chrystusowi. Znałem młodzież polską i nie zawiodłem się nigdy na niej. Świat was potrzebuje. Potrzebuje was Kościół. Przyszłość Polski od was zależy. Budujcie i umacniajcie na polskiej ziemi «cywilizację miłości»: w życiu osobistym, społecznym, politycznym, w szkołach, w uniwersytetach, parafiach, w ogniskach rodzinnych, które kiedyś utworzycie. Nie żałujcie na ten cel młodzieńczego entuzjazmu, wysiłku ani ofiary. (*Homilia podczas spotkania z młodzieżą, Poznań, 3.06.1997*).

Grupa II

Odkrywajcie swoje chrześcijańskie korzenie, uczcie się historii Kościoła, pogłębiajcie znajomość duchowego dziedzictwa, które wam zostało przekazane, naśladowajcie świadków i mistrzów, którzy was poprzedzili! Jedynie dochowując wierności Bożym przykazaniom i przy mierzu, które Chrystus przypieczętował własną krwią przelaną na krzyżu, będziecie mogli być apostołami i świadkami nowego tysiąclecia.

Poszukiwanie Absolutu, sensu i pełni życia jest typowe dla człowieka, a w sposób szczególny dla młodych. Droga młodzieży, niech was nie zadowala nic, co nie dorównuje najwyższym ideałom! Nie dajcie się zniechęcić tym, którzy rozczarowani życiem, nie słyszą najgłębszych i najbardziej autentycznych pragnień swego serca. Macie rację, gdy nie godzicie się na banalne rozrywki, przelotne mody i propozycje, które was poniżają. Jeśli zachowacie wielkie pragnienie Boga, zdołacie uchronić się przed miernotą i konformizmem, tak powszechnymi w naszym społeczeństwie. (*Orędzie Ojca Świętego Jana Pawła II na XVII Światowy Dzień Młodzieży*).

Grupa III

Osoba ludzka, stworzona na obraz i podobieństwo Boga, nie może stawiać się niewolnikiem rzeczy, systemów ekonomicznych, cywilizacji technicznej, konsumizmu, łatwego sukcesu. Człowiek nie może stawiać się niewolnikiem swoich różnych skłonności i namiętności, niekiedy celowo podsycanych. Przed tym niebezpieczeństwem trzeba się bronić. Trzeba umieć używać swojej wolności wybierając to, co jest dobrem prawdziwym. Nie dajcie się zniewalać! Nie dajcie się zniewolić, nie dajcie się skusić pseudowartościami, półprawdami, urokiem miraży, od których później będziecie się odwracać z rozczarowaniem, poranieni, a może nawet ze złamanym życiem. (*Homilia podczas spotkania z młodzieżą, Poznań, 3 czerwca 1997 r.*).

Grupa IV

Wolność jednak wymaga sumień mocnych, odpowiedzialnych, dojrzałych. Wolność jest wymagająca i w pewnym sensie kosztuje więcej niż niewola!

Dlatego przygarniając was do serca jak ojciec, mówię wam: wybierajcie wąską drogę, którą Bóg wskazuje wam w swoich przykazaniach. Są to słowa prawdy i życia. Droga, która wydaje się szeroka i wygodna, często okazuje się później mylna i fałszywa. Nie przechodźcie od zniewolenia przez reżim komunistyczny do niewoli konsumpcjonizmu – innej formy materializmu, która choć otwarcie nie odrzuca Boga, sprzeciwia się Mu w praktyce, wykluczając Go z ludzkiego życia.

Bez Boga nie zdołacie uczynić niczego dobrego. Natomiast z Jego pomocą będziecie mogli podjąć wszystkie wyzwania obecnej chwili. Będziecie też umieli dokonywać trudnych i niepopularnych wyborów, takich na przykład, jak odważna decyzja o pozostaniu w kraju wbrew złudnej pokusie szukania łatwego szczęścia za granicą. Tutaj potrzebni jesteście wy, młodzi, gotowi przyczyniać się do polepszania sytuacji społecznej, kulturowej, gospodarczej i politycznej kraju. Tutaj potrzebne są talenty, którymi wy jesteście bogato obdarzeni, aby służyły przyszłości tej ziemi o tak chwalebnej historii. (*Spotkanie z młodzieżą, Lwów, 26 czerwca 2001 r.*).

Grupa V

Wy sami bądźcie Kościołem! Bądźcie w nim aktywnymi członkami, mocnymi i pełnymi świętej gorliwości. Na mocy chrztu jesteście wezwani, by we wspólnocie chrześcijańskiej podejmować czynne apostołstwo, pełnić dzieła miłości i poszukiwać świętości.

Wysłuchując się w głos Pana, który ciągle powołuje robotników do winnicy, niektórzy z was postanowią – jestem tego pewien – służyć Kościołowi jako wyświęceni słudzy Eucharystii i sakramentów lub też jako osoby konsekrowane Bogu w życiu zakonnym. Inni, obierając drogę niełatwą, ale ważną dla życia chrześcijańskiego, przyjmą sakrament małżeństwa

i będą się starali uczynić ze swej rodziny autentyczny «Kościół domowy». Wszyscy uczcie się być Kościołem przez ofiarną służbę ludziom i odważne przepowiadanie – bardziej czynem niż słowem – Dobrej Nowiny o Jezusie. (*Spotkanie z młodzieżą litewską, Kowno, 6 września 1993 r.*).

Grupa VI

To znaczy, że staram się być człowiekiem sumienia. Że tego sumienia nie zagłuszam i nie zniekształcam. Nazywam po imieniu dobro i zło, a nie zamazuję. Wypracowuję w sobie dobro, a ze zła staram się poprawiać, przewyżając je w sobie. (...) Do was, do was należy położyć zdecydowaną zaporę demoralizacji – zaporę tym wadom społecznym, których ja tu nie będę nazywał po imieniu, ale o których wy sami doskonale wiecie. **Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od was nie wymagali.** Doświadczenia historyczne mówią nam o tym, ile kosztowała cały naród okresowa demoralizacja. Dzisiaj, kiedy zmagamy się o przyszły kształt naszego życia społecznego, pamiętajcie, że ten kształt zależy od tego, jaki będzie człowiek. A więc: czuwajcie! Chrystus powiedział podczas modlitwy w Ogrójcu apostołom: „Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie”. Czuwam – to znaczy dalej: dostrzegam drugiego. Nie zamykam się w sobie, w ciasnym podwórku własnych interesów czy też nawet własnych osądów. Czuwam – to znaczy: miłość bliźniego – to znaczy: podstawowa międzyludzka solidarność. (..) Czuwam – to znaczy także: czuję się odpowiedzialny za to wielkie, wspólne dziedzictwo, któremu na imię Polska. To imię nas wszystkich określa. To imię nas wszystkich zobowiązuje. To imię nas wszystkich kosztuje. Może czasem zazdrościmy Francuzom, Niemcom czy Amerykanom, że ich imię nie jest związane z takim kosztem historii, że o wiele łatwiej są wolni, podczas gdy nasza polska wolność tak dużo kosztuje. Nie będę, moi drodzy, przeprowadzał analizy porównawczej. Powiem tylko, że to, co kosztuje, właśnie stanowi wartość. Nie można zaś być prawdziwie wolnym bez rzetelnego i głębokiego stosunku do wartości. Nie pragniemy takiej Polski, która by nas nic nie kosztowała. Natomiast czuwajmy przy wszystkim, co stanowi autentyczne dziedzictwo pokoleń, starając się wzbogacić to dziedzictwo. Naród zaś jest przede wszystkim bogaty ludźmi. Bogaty człowiekiem. Bogaty młodzieżą! Bogaty każdym, który czuwa w imię prawdy, ona bowiem nadaje kształt miłości. (*Apel jasnogórski, Częstochowa, 18 czerwca 1983 r.*).

Idąc za przykładem Jana Pawła II i kierując się jego wskazaniem, musimy pamiętać, że nasze życie powinno być determinowane wymaganiami. Wolność, jaka jest nam zadana, to nie samowola, lecz stałe wybieranie tego, co dobre dla mnie i dla innych. Moja wolność bowiem kończy się tam, gdzie zaczyna się wolność drugiego człowieka. Powinniśmy dbać o zbawienie swoje i naszych bliźnich, dlatego stawiając sobie coraz to wyższe wymagania na drodze do nieba, będziemy przykładem dla innych.

Ojciec Święty Jan Paweł II swoim życiem pokazał nam, że warto od siebie wymagać. Stałe dbał o swój rozwój duchowy i intelektualny, do końca walczył ze słabością swojego schorowanego ciała. Jego beatyfikacja, która odbędzie się w Rzymie 1 maja 2011 r., będzie dla nas przypomnieniem życia wielkiego Polaka i wielkim darem dla Kościoła powszechnego, a szczególnie Kościoła w Polsce. Będzie ona także ogromnym zadaniem dla nas – zadaniem naśladowania Jana Pawła II w drodze do nieba poprzez ciągłe stawianie sobie wymagań.

Uczniowie jako podsumowanie pracy w grupach opracowują prezentacje dotyczące życia i działalności Jana Pawła II z uwzględnieniem nauczania o stawianiu sobie wymagań na drodze do świętości.

Zeszyt ucznia

Uczniowie zapisują do zeszytu wnioski z pracy w grupach oraz temat pracy domowej:
Co dla mnie znaczą słowa Jana Pawła II: „Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od was nie wymagali”?

Modlitwa

Refleksja

W chwili ciszy pomyślmy teraz:

- Jak naśladowuję drogę do świętości Jana Pawła II?
- Jak często modlę się o beatyfikację Papieża Polaka?
- Jak często pamiętam o stawianiu sobie wymagań, naśladowując w ten sposób Ojca Świętego?
- Jak często umacniam się łaską Bożą na drodze do świętości przystępując do sakramentu pokuty i pojednania?

Zakończenie

Pomódlmy się teraz wspólnie, aby Sługa Boży Jan Paweł II, a od 1 maja b.r. Błogosławiony został przez nas przyjęty jako wzór do naśladowania w stawianiu sobie wymagań i aby orędownał za nami u Bożego tronu.

Pomódlmy się modlitwą, którą modlił się często Jan Paweł II: „Zdrowaś Maryjo...”.

Ewa Molik

Zasadnicza szkoła zawodowa

Jan Paweł II – obrońca godności człowieka

Cel ogólny

Ukazanie Papieża Jana Pawła II jako obrońcy godności ludzkiej

Cele szczegółowe

Uczeń:

- definiuje pojęcie godności, szacunku i światła wartości,
- podaje nauczanie Kościoła na temat godności człowieka,
- wskazuje na poczucie własnej wartości,
- wybiera sposób włączenia się w przeżycie beatyfikacji Jana Pawła II.

Metody

Pogadanka, praca z tekstem, medytacja.

Środki dydaktyczne

Plansza z napisem „Beatyfikacja Papieża Jana Pawła II – 1 maja 2011 r.”, teksty z fragmentami przemówień papieskich, karty pracy, kartki papieru.

PRZEBIEG KATECHEZY

Modlitwa

Modlitwa Pańska